

324

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 17 grudnia 1963 r.

w sprawie przystąpienia Ludowej Republiki Bułgarii do Protokołu Haskiego z dnia 28 września 1955 r. zmieniającego Konwencję o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisaną w Warszawie dnia 12 października 1929 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem XXIII Protokołu Haskiego z dnia 28 września 1955 r. zmieniającego Konwencję o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisaną w Warszawie dnia 12 października

1929 r. (Dz. U. z 1963 r. Nr 33, poz. 189), nastąpiło złożenie przez Ludową Republikę Bułgarii dnia 14 grudnia 1963 r. dokumentu przystąpienia do powyższego protokołu.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

325

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 20 grudnia 1963 r.

w sprawie wypowiedzenia przez Danię, Finlandię, Norwegię i Szwecję Konwencji międzynarodowej o ujednostajnieniu niektórych zasad dotyczących ograniczenia odpowiedzialności właścicieli statków morskich, podpisanej wraz z protokołem w Brukseli dnia 25 sierpnia 1924 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 20 Konwencji międzynarodowej o ujednostajnieniu niektórych zasad dotyczących ograniczenia odpowiedzialności właścicieli statków morskich, podpisanej wraz z protokołem w Brukseli dnia 25 sierpnia 1924 r. (Dz. U. z 1937 r.

Nr 33, poz. 257), nastąpiło wypowiedzenie powyższej konwencji przez Finlandię, Norwegię i Szwecję dnia 30 czerwca 1963 r. oraz przez Danię dnia 26 czerwca 1963 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

326

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 21 grudnia 1963 r.

w sprawie przystąpienia Zjednoczonej Republiki Arabskiej do Międzynarodowej konwencji metrycznej, podpisanej w Sèvres dnia 6 października 1921 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 3 Międzynarodowej konwencji metrycznej, podpisanej w Sèvres dnia 6 października 1921 r., zmieniającej Międzynarodową konwencję metryczną, podpisaną w Paryżu dnia 20 maja 1875 r. (Dz. U. z 1925 r. Nr 87, poz. 608), Zjednoczona Republika Arabska zgłosiła swoje przystąpienie do powyższej konwencji dnia 15 października 1962 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że notą z dnia 15 lutego 1963 r. Ambasada Francuska w Warszawie wyjaśniła, iż podała omyłkowo w swej poprzedniej notcie o przystąpieniu Libanu do powyższej konwencji, co w istocie nie miało miejsca (Dz. U. z 1962 r. Nr 52, poz. 261).

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

327

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 grudnia 1963 r.

w sprawie uczestnictwa Algierii i Libanu w Konwencji o ruchu drogowym, podpisanej w Genewie dnia 19 września 1949 r., oraz przyjęcia przez poszczególne kraje znaków wyróżniających w ruchu międzynarodowym.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 27 Konwencji o ruchu drogowym, podpisanej

w Genewie dnia 19 września 1949 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 54, poz. 321), nastąpiło złożenie Sekretarzowi Generalnemu Or-

ganizacji Narodów Zjednoczonych dnia 2 sierpnia 1963 r. dokumentu ratyfikacyjnego Libanu i dnia 16 maja 1963 r. dokumentu przystąpienia Algierii do powyższej konwencji.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, iż Rząd Algierii i Rząd Mali zakomunikowały o przyjęciu dla siebie odpowiednio liter DZ i liter RMM jako znaków wyróżniających w ruchu międzynarodowym.

Ponadto w nocy z dnia 9 sierpnia 1963 r. Rząd Jamajki oświadczył, iż uważa za nadal wiążące dla siebie postanowienia powyższej konwencji, które zostały rozciągnięte na jego terytorium przed uzyskaniem niepodległości. Utrzymując w mocy poprzednio zgłoszone zastrzeżenia w związku

z artykułem 24 konwencji (Dz. U. z 1960 r. Nr 36, poz. 204), oświadczył on, że:

1. Zgodnie z postanowieniami artykułu 2, paragraf 1 powyższej konwencji wyłącza załączniki 1 i 2 ze stosowania konwencji.

2. Zgodnie z częścią IV (b) załącznika 6 do powyższej konwencji Rząd Jamajki nie zezwoli na używanie więcej niż jednej przyczepy za pojazdem ciągnącym, a żadnej przyczepy za pojazdem członowym i nie zezwoli na używanie pojazdów członowych do przewozu pasażerów za opłatą.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

328

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 11 grudnia 1963 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie imion i nazwisk.

1. Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. zmieniającej ustawę o zmianie imion i nazwisk (Dz. U. Nr 50, poz. 281) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie imion i nazwisk (Dz. U. Nr 56, poz. 254) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

2. Jednolity tekst ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie imion i nazwisk nie obejmuje:

1) art. 11 i 13 ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie imion i nazwisk (Dz. U. Nr 56, poz. 254) w brzmieniu:

„Art. 11. Przepisy ustawy stosuje się również do wniosków złożonych, a nie rozstrzygniętych przed dniem jej wejścia w życie.”

„Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

2) art. 3 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. zmieniającej ustawę o zmianie imion i nazwisk (Dz. U. Nr 50, poz. 281) w brzmieniu:

„Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia”.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha

Załącznik do obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 grudnia 1963 r. (poz. 328).

USTAWA

z dnia 15 listopada 1956 r.

o zmianie imion i nazwisk.

Art. 1. 1. Zmiana imienia lub nazwiska obywatela polskiego na inne wskazane przez niego imię lub nazwisko może nastąpić na jego wniosek na zasadach określonych w przepisach niniejszej ustawy.

2. Zmiana imienia lub nazwiska osoby, która nie posiada żadnej przynależności państwowej, na inne wskazane przez nią imię lub nazwisko może nastąpić na jej wniosek, jeżeli osoba ta ma miejsce zamieszkania w Polsce.

3. Zmiana może dotyczyć również nazwiska rodowego kobiety, która pozostaje lub pozostawała w związku małżeńskim.

Art. 2. 1. Wniosek o zmianę nazwiska podlega uwzględnieniu, jeżeli jest uzasadniony ważnymi względami.

2. W szczególności ważne względy zachodzą, gdy wnioskodawca nosi nazwisko:

- 1) ośmieszające albo nie licujące z godnością człowieka,
- 2) o brzmieniu niepolskim,
- 3) posiadające formę imienia,

a także, jeżeli wnioskodawca pragnie zmienić swoje nazwisko na nazwisko, którego od wielu lat używa.

Art. 3. Wniosek o zmianę nazwiska nie podlega uwzględnieniu:

- 1) gdy zachodzi uzasadniona obawa, że wnioskodawcą ubiega się o zmianę nazwiska w zamiarze ułatwienia sobie działalności przestępczej albo uchylecia się od odpowiedzialności cywilnej lub karnej,